

Arrest

nr. 232 212 van 4 februari 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 13 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 februari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op het arrest nr. X van 30 juli 2018 waarbij de zaak wordt verwezen naar de algemene rol.

Gelet op de beschikking van 16 december 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VERSTRAETEN *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een soenniet van Arabische origine te zijn. U bent afkomstig van Bagdad, Centraal-Irak, waar u geboren bent in de wijk Al-America. Omwille van het werk van uw vader verbleef u verschillende jaren in Iran, Diyala en Karbala. Nadien keerden jullie terug naar Bagdad.

U hebt gestudeerd in Tikrit, provincie Salah ad-Din, en keerde nadien terug naar Bagdad. In 2006 ging u gedurende een jaar naar Syrië en van 2007 tot 22 mei 2015 verbleef u in de wijk Al-Ameria in Bagdad. Na 22 mei 2015 verbleef u twee weken bij uw schoonfamilie in Dor Al-Luaib, een sub-wijk van Al-Ameria. De laatste weken vóór uw vertrek uit Irak op 26 juni 2015 verbleef u bij een vriend in Al-Ameria. In 2012 bent u gehuwd met T. D.i H. A.-S.i. Uw echtgenote verblijft momenteel in Erbil, Noord-Irak. Na het beëindigen van uw technische studies bent u in 1996 begonnen werken bij de 'Jihaz Amn Al-Khas' (het apparaat van de speciale veiligheid), een dienst die het beschermen van de familieleden van Saddam Hoessein als doel had. Uzelf werkte tot 9 april 2003 voor deze dienst als lijfwacht van Qusay Hoessein, de oudste zoon van Saddam Hoessein. Hiernaast was u ten tijde van het regime van Saddam Hoessein ook actief binnen de Baath-partij als 'adû' (actief lid). Na de val van het oude regime heeft u als hersteller van pc's in een computerwinkel en als elektricien gewerkt. Ook heeft u in 2012 een diploma als informatica-ingenieur behaald aan het college van Salaam Al-Ahlia.

Uw vader is afkomstig van Tikrit en ten tijde van het regime van Saddam Hoessein werkte hij als algemeen directeur van het ministerie van onderwijs en als adviseur onderwijs bij de presidentiële diwan. Ook had hij een hoge functie binnen de Baath-partij, zo bekleedde hij de graad van 'adû far'a' (lid van een afdeling). Na de val van het regime van Saddam Hoessein werd uw vader omwille van zijn vroegere activiteiten bedreigd door de Dawapartij en verschillende milities, waaronder Badr. In 2006 raakte uw broer O. ook vermist en kregen zowel u als uw broer W. meerdere (telefonische) bedreigingen. Omwille van deze bedreigingen vluchtten jullie rond eind juli 2006 naar Syrië, om uiteindelijk na een jaar naar Irak terug te keren. Ook na uw terugkeer naar Irak zou u verschillende problemen gekend hebben omwille van uw vroegere activiteiten ten tijde van het Baath-regime. Zo wou u in 2011 een stuk grond gaan verkopen dat u ooit van Qusay Hoessein gekregen had. Toen u uw oude eigendomsakte wou vervangen op het kadastraal bureau bleek echter dat uw stuk grond in beslag was genomen en werd u ter plaatste beledigd voor uw afkomst en werk ten tijde van het oude regime. U had een advocaat op de zaak gezet, maar ook hij werd bedreigd. Hiernaast begon het leger vanaf 2013, en vooral na het Speicher-incident, huiszoekingen bij u thuis uit te voeren, zo kwamen zij meermaals per maand op willekeurige basis langs om het huis te doorzoeken en jullie te beledigen. Voorts bent u ervan overtuigd dat uw moeder, omwille van haar afkomst uit Tikrit, in het ziekenhuis een dodelijke injectie gekregen had toen zij er opgenomen was voor een herseninfarct. Bijkomend werden er in 2015 door de Iraakse overheid, in het bijzonder door de Commissie voor de ontmanteling van de Baath-partij, lijsten gepubliceerd met ex-werknemers van de veiligheids- en inlichtingendiensten ten tijde van het oude regime. Hoewel deze lijsten officieel bedoeld zijn voor het regelen van het pensioen van de personen die vermeld worden op deze lijsten, waaronder u en uw broers, bent u ervan overtuigd dat dit enkel een list is om jullie namen aan de milities en de controleposten te verspreiden zodat zij jullie kunnen arresteren en elimineren.

Op 20 juni 2015 werd u samen met uw vrouw aan de checkpoint van Al-Ameria tegengehouden en naar uw identiteitsdocumenten gevraagd. U had uw identiteitskaart niet bij en toonde hen uw vakbondsbadge, hetgeen u vaker deed omdat uw achternaam hier niet op stond. Tijdens het doorzoeken van de handtas van uw vrouw hadden de bewakers niet alleen ontdekt dat uw vrouw afkomstig is van Mosul, maar hadden ze ook uw identiteitskaart gevonden. Toen ze op uw identiteitskaart 'Al-Tikriti' lazen, riep de bewaakster om jullie te arresteren. U kreeg meteen een klap met de achterkant van een geweer en werd door twee bewakers in elkaar geslagen. Jullie werden uitgescholden en de bewakers riepen constant sektarische slogans. Uiteindelijk waren voorbijgangers tussenbeide gekomen en hadden zij de bewakers kunnen overtuigen u met rust te laten. Bij uw thuiskomst had u alles tegen uw vader verteld en hij zei dat jullie gevisieerd worden omwille van jullie afkomst uit Tikrit en werk bij de veiligheidsdiensten van Saddam. Omwille van de opeenstapeling van incidenten en bedreigingen besloot u uiteindelijk Irak te verlaten. Uw vrouw ging naar haar familie in Erbil en zelf verliet u Irak op 26 juni 2015 en nam u met uw eigen paspoort het vliegtuig van Bagdad naar Istanbul, Turkije. Van daar reisde u verder naar Griekenland om vervolgens daar met een vals Bulgaars paspoort het vliegtuig naar België te nemen. U kwam hier aan op 22 juli 2015 en op 23 juli 2015 diende u een asielaanvraag in.

Uw broers S. (CG 15/17657 en OV 8.095.322), L. (CG 15/33341B en OV 8.162.718), M.r (CG 15/37414 en OV 8.181.924), W. (CG 15/37371 en OV 8.181.926) en uw zussen R. (CG 15/17634B en OV 8.095.334) en F. (CG 15/33396 en OV 8.162.587) verblijven momenteel ook in België en hebben hier eveneens een asielaanvraag ingediend, elk met een eigen reden.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: kopie paspoort, identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, rijbewijs, huwelijksakte, diploma, militair boekje, kopie van

eigendomsakte grond Abu Ghraib, kopie van info en pensioenlijsten ex-veiligheidsdiensten, foto's werk, beschrijving van eigendom grond, vakbondsbadge, visitekaart advocaat Erbil, volmacht huwelijksakte, kopie van uittreksel bevolkingsregister vrouw, kopie diploma vrouw, kopie rantsoenkaart vrouw, foto's woning familie vrouw in Mosul, kopie paspoort vrouw, kopie nationaliteitsbewijs vrouw, kopie woonstkaart vader vrouw, kopie van CV vader, kopie van artikel over boek vader, foto's vader, kopie van overlijdensakte vader en moeder, kopie van identiteitskaart en nationaliteitsbewijs vader, kopie identiteitskaart moeder, foto's van graf vader, vermist broer en rouwspandoek, kopie van woonstkaart vader, kopie rantsoenkaart, kopie van vacature, kopie van bewijs deelname technisch onderwijs Tikrit, foto's vader en familie, foto's checkpoint Al-Ameria, afspraak tandarts, foto's verwondingen, medische en psychologische attesten, vertalingen en een usb-stick met daarop een filmpje van u en Qusay Hoessein.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld doorheen uw opeenvolgende verklaringen. Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat er zich een grote discrepantie voordoet tussen uw verklaringen bij het invullen van de Vragenlijst van het CGVS (opgesteld door een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ)) en de verklaringen die u op het CGVS heeft afgelegd. Zo beweert u tijdens uw interviews op het CGVS meermaals dat u riskeert gearresteerd en vermoord te worden omdat uw naam gepubliceerd is op een pensioenlijst van exwerknemers van de veiligheids- en inlichtingendiensten van het oude regime en dat deze lijst is verspreid onder de militieën en aan de controleposten (CGVS I, dd.24 augustus 2017, p. 13 en 23-24, en CGVS II, dd. 20 oktober 2017, p. 9-12), een element waarover u bij het invullen van de Vragenlijst van het CGVS met géén enkel woord heeft gerept. Nochtans vormen deze pensioenlijsten een cruciaal element binnen uw asielrelaas. Dat u deze dan niet onvermeld laat bij de DVZ is wel heel frappant. Evenmin maakt u bij het invullen van de Vragenlijst van het CGVS melding van opeenvolgende huiszoeken bij u thuis, dit terwijl u op het CGVS beweert dat het leger u viseerde en zij jarenlang huiszoeken bij u thuis uitvoerden (CGVS I, p. 22-23, en CGVS II, p. 13-14). Dat u ook een dergelijk belangrijk element binnen uw asielrelaas als deze huiszoeken volledig onvermeld laat bij de DVZ is onbegrijpelijk. Daarenboven is het ook eigenaardig dat u bij het invullen van de Vragenlijst van het CGVS beweerde dat u midden mei 2015 het slachtoffer werd van ernstige agressie aan de controlepost van Al-Ameria (zie Vragenlijst CGVS, vraag 3.5), terwijl u tijdens uw tweede gehoor op het CGVS plots verklaart dat dit incident op 20 juni 2016 plaatsvond (CGVS II, p. 13). Er kan van u verwacht worden dat u een duidelijk en coherent overzicht van de feiten kan geven. Dat u daar niet in slaagt ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. In dit verband dient er bovendien gewezen te worden op het feit dat uw eerdere verklaringen bij de DVZ werden afgenomen met een tolk die het Arabisch machtig is en dat u zich akkoord verklaarde met deze verklaringen nadat ze u bij de DVZ na afloop ter goedkeuring werden voorgelezen.

Vervolgens zijn ook de verklaringen die u aflegde doorheen uw interviews op het CGVS incoherent. Vooreerst legt u tegenstrijdige verklaringen af betreffende de huiszoeken van het leger bij u thuis - huiszoeken die u bij de DVZ zelfs niet had gemeld. Zo verklaarde u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS dat deze huiszoeken begonnen na uw terugkeer uit Syrië in 2007 (CGVS I, p. 22), terwijl u tijdens uw tweede gehoor op het CGVS echter beweert dat deze huiszoeken vanaf 2013 plaatsvonden (CGVS II, p. 13), zes jaar later dan tijdens uw eerste gehoor. Daarenboven slaagt u er ook niet in om duidelijk zicht te geven op de frequentie van deze huiszoeken. Zo verklaart u in eerste instantie dat deze huiszoeken ongeveer vier keer per maand plaatsvonden (CGVS I, p. 22), terwijl u later aanhaalt dat het elke twee à drie weken was, om daarna dan weer te beweren dat het ongeveer acht keer per maand was (CGVS II, p. 13). Voorts zijn ook uw verklaringen over het incident aan de controlepost van het leger in Al-Ameriya onsamenhangend. Zo verklaart u eerst dat dit incident plaatsvond op 20 of 23 mei 2015 (CGVS I, p. 21), terwijl u later plots beweert dat het zich op 20 juni 2015, een maand later, voordeed (CGVS II, p. 13). Het is bijzonder opmerkelijk dat u continu uw verklaringen aanpast en u er niet in slaagt om duidelijke en coherente verklaringen af te leggen betreffende cruciale elementen van uw asielrelaas. Andermaal doet deze vaststelling op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Verder is het door u geschetste verloop van de feiten ook weinig overtuigend. Zo haalt u aan voor de dood te vrezen omdat de Iraakse overheid pensioenlijsten gepubliceerd heeft met ex-werknemers van de veiligheids- en inlichtingendiensten ten tijde van het oude regime en deze lijsten enkel een list zijn om jullie namen aan de milities en aan de controleposten, zowel van het leger als van de politie, te verspreiden zodat zij jullie kunnen arresteren en elimineren (CGVS II, p. 10-12). Vooreerst dient hierbij opgemerkt te worden dat het reeds voor de publicatie van deze lijsten in 2015 geweten was dat u in het verleden gewerkt had voor de veiligheidsdiensten van Saddam Hoessein. Zo gaf u immers aan dat u bij de verkoop van een stuk grond in 2011 door de bevoegde ambtenaar beledigd zou zijn geweest omwille van uw vroeger werk (CGVS II, p. 14). Ook beweert u dat deze lijsten in 2014 al verspreid waren aan de controleposten en dat u toen aan een controlepost tegengehouden werd, maar u door de tussenkomst van een vriend en zijn broer met rust gelaten werd (CGVS II, p. 12). Hoewel uw voormalig werk gekend was en u zelf beweert dat deze lijsten reeds voor hun officiële publicatie in 2015 verspreid waren, zou u hier nooit noemenswaardige problemen door gekend hebben. Hiernaast beweert u ook dat het leger gedurende verschillende jaren meermaals per maand huiszoeken bij u thuis kwam doen (CGVS I, p. 22, en CGVS II, p. 13). Tijdens deze huiszoeken zou uw huis overhoop gehaald zijn geweest, werden er af en toe zaken gestolen en werden jullie beledigd, maar zou er verder niets gebeurd zijn (CGVS I, p. 22). Hoewel deze door u beweerde huiszoeken aantonen dat men op de hoogte was van uw adres/verblijfplaats en de laatste huiszoeking zou hebben plaatsgevonden in mei 2015 (CGVS I, p. 22), is het hoogst bevreemdend dat u omwille van die pensioenlijsten nooit bij u thuis gearresteerd werd. Indien zij u daadwerkelijk zouden viseren en wilden elimineren omwille van uw verleden bij de Iraakse veiligheidsdiensten en uw afkomst, is het bijzonder opmerkelijk dat zij dan bij die huiszoeken nooit doortastender optraden. Het zou immers logischer zijn als zij proactief zouden optreden en u bij u thuis zouden komen arresteren om u dan vervolgens te elimineren - wat volgens u de bedoeling was - of over te dragen aan de milities. Kortom, het onwaarschijnlijke karakter van het door u geschetste verloop tast de geloofwaardigheid van uw asielmotieven verder aan.

Hiernaast stelt u dat ze u bij een eventuele terugkeer naar Irak op de luchthaven zullen oppakken en dat het daarna gedaan is voor u (CGVS II, p. 15). Dit zou voornamelijk het gevolg zijn van die pensioenlijsten die door de Iraakse overheid gepubliceerd werden, waar uw naam op vermeld staat en waardoor u momenteel overal gesignaleerd zou staan (CGVS II, p. 12). Niet alleen kan er op basis van bovenstaande vaststellingen weinig geloof gehecht worden aan uw bewering dat u omwille van die pensioenlijsten gevisieerd en gezocht zou worden, daarenboven ondermijnt het feit dat u op 26 juni 2015 legaal, in het bezit van uw eigen paspoort en zonder problemen het vliegtuig kon nemen op de luchthaven van Bagdad en het land kon uitreizen naar Turkije op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw verklaringen om bij een eventuele terugkeer naar Irak direct op de luchthaven gearresteerd te zullen worden (CGVS I, p. 19). Ook het gegeven dat u er zelf geen moeite mee had, ondanks het feit dat u beweert te worden gezocht, om u onder u eigen identiteit aan te melden bij de Iraakse (grens)autoriteiten, wijst manifest op een gebrek aan vrees in uw hoofde.

Voorts lijkt uw bewering dat uw moeder, louter omwille van haar afkomst uit Tikrit, in het ziekenhuis doelbewust een dodelijke injectie gekregen zou hebben bijzonder onwaarschijnlijk te zijn (CGVS I, p. 4, en CGVS II, p. 14). U beweerde immers dat uw moeder in het ziekenhuis opgenomen was met een herseninfarct. Het is echter eigen aan een medische aandoening dat deze zowel kan verbeteren als verslechteren naarmate de tijd vordert en ook na een ziekenhuisopname, hoe spijtig ook, nog de dood tot gevolg kan hebben. Dat uw moeder in het ziekenhuis een injectie gekregen heeft en na haar ontslag uit het ziekenhuis overleden is, toont immers geenszins een causaal verband aan tussen de injectie en haar overlijden aan. Laat staan dat het hier zou gaan om het doelbewust toedienen van een dodelijke injectie omwille van haar herkomst. Dat uw moeder moedwillig een dodelijke injectie gekregen zou hebben is dan ook louter een blote bewering die u op geen enkel moment kan staven met feiten.

Vervolgens dienen de door u voorgelegde documenten nog besproken te worden. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de foto's die u voorlegt van de checkpoint in Al-Ameria op geen enkele wijze de door u aangehaalde problemen aantonen, deze foto's tonen hoogstens het bestaan van de checkpoint aan. Wat betreft de foto's van uw verwondingen, die u opgelopen zou hebben tijdens het incident aan de checkpoint in Al-Ameria, dient opgemerkt te worden dat deze niet aantonen waar, wanneer, met welke bedoeling of in welke omstandigheden deze foto's gemaakt werden. Bijgevolg hebben deze foto's ook geen enkele bewijswaarde. Wat betreft de pensioenlijsten en links naar de websites van de officiële Iraakse instanties waar deze op gepubliceerd staan, dient te worden benadrukt dat deze hoogstens aantonen dat er dergelijke lijsten bestaan. Het loutere bestaan van dergelijke pensioenlijsten vormt echter geenszins een bewijs voor uw bewering dat u hierdoor gevisieerd wordt of zal worden in de toekomst.

Uw bewering dat deze lijsten enkel en alleen gepubliceerd zijn om te verspreiden aan de milities en de controleposten zodat de hierin vermelde personen gearresteerd en geëlimineerd kunnen worden is bovendien louter een assumptie van uwentwege, een assumptie die u bovendien op geen enkel moment kan staven met concrete én geloofwaardige elementen.

Tot slot dient de aandacht nog gevestigd te worden op de door u voorgehouden medische situatie en de attesten die u in dit verband voorlegt. Voor zover de door u voorgelegde (medische) attesten stellen dat uw actuele psychische toestand zijn oorzaak vindt in trauma's die u opgelopen zou hebben in Irak, dient te worden opgemerkt dat deze attesten niet volstaan om de door u aangehaalde problemen als dusdanig aan te tonen. Een dergelijk (medisch) attest vormt immers geenszins een sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de vastgestelde letsels werden opgelopen. Waar een arts zich nog kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt. Gezien uw hierboven reeds aangetoonde ongeloofwaardigheid, kunnen uw psychische toestand en de bijhorende (medische) attesten bijgevolg uw geloofwaardigheid niet herstellen.

Bovenstaande bevindingen in acht genomen moet het CGVS concluderen dat er onvoldoende geloof gehecht kan worden aan de door u ingeroepen asielmotieven. Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het loutere gegeven dat u in het verleden dienst uitmaakte van een veiligheidsdienst van het regime van Saddam Hoessein en dat u behoort tot een familie van 'Baathisten' die afkomstig is uit Tikrit is 'an sich' onvoldoende om gewag te maken van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. U dient in casu aan te tonen dat u persoonlijke vervolging dient te vrezen, iets waar u zoals hierboven reeds gesteld werd niet in slaagde.

De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Deze documenten tonen immers enkel uw identiteit, herkomst, familiesamenstelling en het profiel van u en uw vader ten tijde van het regime van Saddam Hoessein aan, elementen die momenteel niet in twijfel getrokken worden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term "reëel risico" dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het E.V.R.M. (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het risico persoonlijk, voorzienbaar en actueel dient te zijn. Hoewel geen enkele zekerheid vereist is, volstaat een potentieel risico gebaseerd op speculaties, hypotheses, veronderstellingen of vermoedens dan ook niet. Verwachtingen betreffende toekomstige risico's kunnen evenmin in overweging genomen worden (EHRM, Soering vs. VK – Application no. 14.038/88, 7 juli 1989, para. 94; EHRM, Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, para. 111; EHRM, Chahal vs. V, Application no. 22.414/93, 15 november 1996, para. 86; EHRM, Mamatkoulou en Askarov vs. Turkije, Applications nos. 46827/99 en 46951/99) 4 februari 2005, para. 69).

*Ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet bestaat uit "de ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands of internationaal gewapend conflict". Het CGVS betwist niet dat er actueel in Irak sprake is van een **binnenlands gewapend conflict**. Het CGVS benadrukt echter dat het bestaan van een gewapend conflict een noodzakelijke voorwaarde is voor de toepassing van artikel 48/4, § 2, c Vw., doch op zich niet volstaat om een internationale beschermingsstatus toe te kennen. Er dient immers sprake te zijn van **willekeurig of blind geweld**.*

Willekeurig geweld in de omgangstaal is het antoniem van doelgericht geweld. Het impliceert dat iemand toevallig gedood of gewond kan geraken en dit omdat de strijdende partijen gevechtsmethodes gebruiken die de kans op burgerslachtoffers vergroten. Het begrip houdt in dat een persoon geraakt kan worden door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, para 34; UNHCR, Safe at last? Law and Practice in Selected Member States with Respect to Asylum-Seekers Fleeing Indiscriminate Violence, juli 2011, p. 103).

De vaststelling dat het gewapend conflict gepaard gaat met blind geweld is echter evenmin voldoende om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Overeenkomstig de jurisprudentie van het Hof van Justitie kan het bestaan van een binnenlands gewapend conflict immers slechts leiden tot toekenning van de subsidiaire bescherming “voor zover de confrontaties tussen de reguliere strijdkrachten van een staat en een of meer gewapende groeperingen of tussen twee of meer gewapende groeperingen bij wijze van uitzondering worden geacht een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming (...) teweeg te brengen, omdat de mate van willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op die bedreiging zou lopen” (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, para. 30; zie ook HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, para. 35 tot 40 en 43). Het CGVS wijst er op dat ook het EHRM in zijn vaste rechtspraak omtrent artikel 3 EVRM oordeelt dat een dergelijke situatie zich slechts voordoet in de meest extreme gevallen van veralgemeend geweld (zie EHRM, NA v. het Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, para. 115 ook EHRM, Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, para.226, en EHRM, J.H. v. het Verenigd Koninkrijk, nr. 48839/09, 20 december 2011, para. 54). Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie volgt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van blind geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten (zie ook EASO, The Implementation of Article 15(c) QD in EU Member States, juli 2015, pagina 1 t.e.m. 7). Het CGVS wijst er volledigheidshalve op dat ook het EHRM, bij het beoordelen of een situatie van veralgemeend geweld onder artikel 3 EVRM ressorteert, rekening houdt met meerdere factoren (zie bijvoorbeeld EHRM, Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, para. 214 - 250; EHRM, K.A.B. V. Zweden, nr. 866/11, van 5 september 2013, para. 89-97). Bovendien adviseert ook UNHCR dat er bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in een gebied rekening wordt gehouden met verschillende objectieve elementen teneinde de bedreiging van het leven of de fysieke integriteit van een burger te kunnen beoordelen (zie bijvoorbeeld de UNHCR “Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 19 april 2016).

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd het “UNHCR Position on Returns to Iraq” van 14 november 2016 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus “Irak: De veiligheidssituatie in Bagdad” van 25 september 2017 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Centraal-Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat ISIS in Irak voerde, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. In de loop van 2015 kwam ISIS meer en meer onder druk te staan in verschillende regio’s in Irak en slaagden de Iraqi Security Forces (ISF), de sjiitische milities en de Koerdische peshmerga er in om IS uit een deel van de veroverde gebieden te verdrijven. In de loop van 2016 werd ISIS verder teruggedrongen en werden grote stukken van het gebied onder controle van ISIS terug ingenomen door regeringstroepen. Eind 2016 waren de dichtstbijzijnde gebieden onder controle van ISIS meer dan 200 km van Bagdad verwijderd. In juli 2017 werd ook Mosul veroverd, en enkele weken later Tall Afar. De oorlog, die in 2014 nog voor de poorten van Bagdad werd gevoerd, is in 2017 honderden kilometers verder weg. De dreiging dat de hoofdstad zou kunnen vallen is volledig geweken.

De herovering van gebieden bezet door ISIS had een duidelijk positieve impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Vanaf november 2016 zette in Bagdad een duidelijk dalende trend in die tot in april 2017 aanhield: minder aanslagen en minder slachtoffers, zowel doden als gewonden.

Pas met aanslagen na het begin van de ramadan in mei 2017 nam het geweld gedurende een korte periode terug toe, om daarna weer af te nemen. De algemene trend is duidelijk: Voor de eerste keer sinds 2013 is er een significante en bijna constante afname van het geweld over een periode van meer dan een half jaar vast te stellen.

Uit het voorgaande blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Al-Mahmudiya, Tarmia, Mada'in en Abu Ghraib.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Uit dezelfde informatie blijkt evenwel dat ISIS Bagdad nooit heeft kunnen belegeren, noch dat er sprake was van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen ISIS en het Iraakse leger.

Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voerde, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van ISIS in Bagdad veranderd zijn. Anno 2015 vonden er, in tegenstelling tot de periode voorafgaand aan het offensief van IS, nog nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats. Eerder werd de geweldcampagne van ISIS in Bagdad getypeerd door frequente, vaak minder zware aanslagen. Het aantal door ISIS uitgevoerde aanslagen in Bagdad is vanaf begin 2017 sterk teruggelopen in vergelijking met de situatie van 2014 tot 2016. Niet alleen de frequentie maar ook de zwaarte van de aanslagen is in 2017, in vergelijking met 2015 en 2016, verder afgenomen. Deze trend werd aan het begin van de ramadan in mei 2017 weliswaar kort onderbroken. Net zoals in de vorige jaren lanceerde ISIS toen een "ramadanoffensief" met een toename van aanslagen in heel Irak. Het geweld nam daarna echter opnieuw verder af.

Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden er dagelijks kleinschaligere aanslagen plaats. Het blijven nog altijd deze kleinere aanvallen die de meeste burgerslachtoffers maken. De sjiiitische milities blijken op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Om de beveiliging van de hoofdstad te verbeteren namen de Iraakse autoriteiten, na de golf van zware aanslagen in de lente en zomer van 2016, verschillende maatregelen, zoals het verbod op het gebruik van de nutteloze bomdetectoren, een herstructurering van het veiligheidsapparaat, en het vernieuwde concept met een muur rond de hoofdstad. Deze maatregelen beginnen succes te hebben. Vanaf eind november 2016 begon het leger, na een periode van minder aanslagen door ISIS, met de verplaatsing van twee legerbrigades van Bagdad naar Shirqat en Mosul, om daar het front tegen ISIS te versterken. Deze troepenverplaatsingen gebeurden na een periode waarin het aantal aanslagen door ISIS afnam. Door de verdere afname van het terreurgeweld in de hoofdstad werden, werden de controleposten in 2017 verder afgebouwd.

Het geweld in de provincie Bagdad eiste tot november 2016 maandelijks honderden doden en gewonden op. Vanaf dan is het aantal slachtoffers en het aantal aanslagen sterk beginnen dalen en dit tot op een niveau zoals voor het laatst in 2012 gezien. Ook het aantal geweldincidenten is over de hele lijn teruggelopen: minder autobommen, minder IED's, en ook minder aan het conflict gerelateerde moorden.

Het CGVS benadrukt dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers en het aantal geweldfeiten niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen. Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie en het EHRM volgt immers dat het geweld willekeurig van aard moet zijn, wat betekent dat het blind geweld een welbepaald niveau moet bereiken opdat er sprake kan zijn van ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c Vw.

In dit opzicht wijst het CGVS er op dat de cijfers in voornoemde COI Focus met betrekking tot het aantal te betreuren burgerslachtoffers niet enkel betrekking hebben op slachtoffers van blind geweld, maar ook op slachtoffers van andere geweldfeiten zoals gerichte ontvoeringen en moorden. Bovendien hebben deze cijfers betrekking op het gehele grondgebied van de provincie Bagdad, dat een oppervlakte van 4555 km² heeft en iets meer dan 7 miljoen inwoners heeft. Het loutere feit dat er geweldfeiten plaatsvinden in de provincie Bagdad, dat hierbij maandelijks honderden burgerslachtoffers vallen, en dat hierbij soms sprake is van blind geweld is op zichzelf bijgevolg onvoldoende om te besluiten dat er in de provincie Bagdad sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van blind geweld zo hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad louter door zijn aanwezigheid daar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade. Teneinde te kunnen vaststellen of het geweld in Bagdad het vereiste niveau van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c Vw. bereikt, moeten, overeenkomstig de hierboven aangehaalde jurisprudentie van het Hof van Justitie en het EHRM, bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad niet alleen kwantitatieve, maar ook kwalitatieve factoren in rekening gebracht worden, waaronder (doch niet uitsluitend) de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel blind geweld; de geografische omvang van het conflict en de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door blind geweld; het aantal slachtoffers in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied; de impact van dit geweld op het leven van de burgers; en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgefallen. De zware aanslagen in de maanden april tot augustus 2016, hebben bovendien geen negatieve impact gehad op het dagelijks leven in Bagdad. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. Ondanks de aanwezige veiligheidsrisico's blijven de infrastructuur, het bedrijfsleven en de publieke sector verder functioneren. Bagdad is geen belegerde stad, de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is er verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, pretparken enz. blijven er geopend. Gezinnen komen buiten om inkopen te doen, uit te gaan eten of te wandelen. Ook het cultureel leven staat er niet stil. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in Bagdad gestegen en hebben veel inwoners het moeilijk om financieel rond te komen. Het CGVS erkent dat er zich bepaalde problemen voordoen in de drinkwaterbevoorrading en de sanitaire inrichtingen en dat dit in overbevolkte wijken gezondheidsproblemen met zich meebrengt, doch benadrukt dat dit gegeven geen afbreuk doet aan de conclusie dat de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen in Bagdad is verzekerd.

Verder blijkt uit de beschikbare informatie dat de scholen in Bagdad open zijn, dat het schoolbezoek er tamelijk hoog ligt en dat het schoolbezoek er stabiel blijft sedert 2006. Ook dit vormt een relevant gegeven bij de beoordeling van de vraag of de veiligheidssituatie in Bagdad beantwoordt aan de hoger aangehaalde criteria. Indien de situatie in Bagdad van zulke aard was dat een loutere aanwezigheid in, en dus ook verplaatsing binnen, Bagdad een reëel risico op ernstige schade met zich mee zou brengen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, kan er immers vanuit gegaan worden dat scholen hun deuren zouden sluiten, minstens dat het schoolbezoek dramatisch zou zijn gedaald, hetgeen in casu echter niet het geval blijkt te zijn.

Uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden is, ook al staat deze zwaar onder druk, en is de toegang tot dit systeem (vooral voor IDP's) moeilijk. Desalniettemin vormt het gegeven dat er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden is, eveneens een nuttige overweging teneinde de impact van het geweld op het dagelijkse en openbare leven in Bagdad in te schatten.

Verplaatsingen in de stad worden enerzijds weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints (die nu wel meer en meer worden afgebouwd), maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, en is er geen sprake van om het terug in te voeren. De verkeerswegen blijven open, en de internationale luchthaven is operationeel.

Ook deze vaststellingen vormen een relevante overweging in het kader van de beoordeling van de ernst van de veiligheidssituatie en de impact van het geweld op het leven van de inwoners van Bagdad. Hieruit blijkt immers dat de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de veiligheidssituatie dermate verbeterd was dat deze een opheffing van het nachtelijk uitgaansverbod toeliet, alsook de ontmanteling van diverse checkpoints. Bovendien kan er redelijkerwijs van uitgegaan worden dat indien de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de situatie in Bagdad dermate ernstig was dat zij de bewegingsvrijheid binnen de stad zouden hebben beperkt.

De Iraakse autoriteiten hebben bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad.

Het CGVS wijst er tot slot op dat nergens in het standpunt van het UNHCR inzake de terugkeer naar Irak (UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016) geadviseerd wordt om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Integendeel, UNHCR adviseert om Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die (i) getroffen zijn door militaire acties; (ii) fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS; of (iii) onder controle blijven van ISIS niet gedwongen terug te sturen en besluit dat deze waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt kan niet worden afgeleid dat Bagdad onder één van de voormelde gebieden valt. Immers, uit de beschikbare informatie kan niet worden opgemaakt dat er zich in Bagdad militaire acties afspelen, of dat er militaire confrontaties plaatsvinden. Het komt in Bagdad niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen ISIS en het Iraakse leger. UNHCR stelt overigens nergens in voornoemd standpunt dat Irakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar Bagdad kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is bijgevolg een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Bagdad niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2017 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese asielzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Dat verschillende broers en zussen van u hier ook een asielaanvraag lopende hebben doet niets af aan bovenstaande appreciatie. Er dient immers steeds een individuele beoordeling gemaakt te worden ten aanzien van uw asielmotieven en ten aanzien van uw land en regio van herkomst. Volgens deze individuele beoordeling, die hierboven beargumenteerd werd, komt u niet in aanmerking voor het vluchtelingenstatuut en evenmin voor het statuut van subsidiaire bescherming. Elke asielaanvraag wordt individueel en op eigen mérites beoordeeld, en dit ten aanzien van het land waarvan de asielzoeker/asielzoekster de nationaliteit bezit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het (tussen)arrest nr. 207 335 van 30 juli 2018 van de Raad stelde:

“De Raad stelt vast dat de vier broers en de twee zussen van verzoeker eveneens een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend bij de Belgische overheden. Er werd nog niet voor alle broers en zussen een beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Gelet op het bijzondere profiel van deze familie, wordt de zaak verwezen naar de algemene rol in afwachting van de beslissingen die de commissaris-generaal nog zal nemen met betrekking tot de broers en zussen van verzoekers en de eventuele beroepen die daartegen aanhangig zullen worden gemaakt.”

2.2. Na het voormelde tussenarrest, dat verwijst naar het *“bijzondere profiel”* van de verzoeker en zijn familie, werd de Raad door de advocaat van verzoeker bij brief van 6 maart 2019 in kennis gesteld van beslissingen door verweerder inzake familieleden van verzoeker (rechtsplegingsdossier). Dit werd bevestigd door verzoeker bij aanvullende nota van 17 januari 2020 (rechtsplegingsdossier, stuk 20).

Het blijkt dat verweerder de broers L. en M. erkende als vluchteling alsook verzoeksters zus F.. De nota maakt ook melding van drie kinderen van M.I.A.M., die dezelfde achternaam dragen als verzoeker, die ook werden erkend als vluchteling.

2.3. Bij arrest 207 335 van de Raad werd de vaststelling gedaan omtrent het *“bijzonder profiel”* van verzoeker en zijn familie. De Raad neemt thans kennis van de erkenningen als vluchteling van diverse familieleden van verzoeker doch is in de onmogelijkheid om na te gaan wat de grondslag is, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, van deze erkenningsbeslissingen. De Raad is evenmin in de mogelijkheid om het mogelijk verband of implicaties in te schatten tussen de erkenningen van verzoekers familie en verzoekers persoonlijke situatie.

De aanvullende nota van verweerder van 14 januari 2020 heeft betrekking op de actuele situatie in Irak maar stelt niets inzake verzoekers familie, hetgeen des te meer klemt omwille van de erkenning als vluchteling door verweerder van verschillende van verzoekers familieleden.

2.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 7 februari 2018 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier februari tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS